

Кад кажем да волим српски језик...

Мислим на саме почетке словенске писмености, на грчку браћу и мисионаре.

Мислим на славни средњи век; на Светог Саву који је отварао школе, на Јефимију која је српски златом ткала, на Косово на ком су за српство положени животи.

Мислим на период турске владавине, кад Србије није било али је наставила да живи, тајно, у сени.

Мислим на наш народ који је тврдоглаво вековима чувао свој језик и своју традицију, без готово икакве писане речи да му у томе помогне.

Мислим на сва та храбра грла, на певаче који су испредали велике епске песме и на чаробне бајке којима су се дивила чак и браћа Грим.

Мислим на Велику сеобу, Аркадија и народ који уз себе није могао понети огњиште, али јесте језик и обичаје. Мислим на Сентандреју.

Мислим на сремске мочваре, на Вука Исаковича и бескрајне сеобе. На вечита лутања и сва питања немирне душе, сва питања на српском.

Мислим на Вука Стефановића Караџића, оне који су му претходили и оне који су га наследили, на борбу за народни језик, за изворни језик.

Мислим на све песнике, романописце, есејисте, филозофе, научнике и уметнике који су на српском стварали своја дела.

Мислим на Милутина Миланковића који је одгонетнуо тајне звезда и еона, својим идејама и научним радом истопивши лед незнања и мрака.

Мислим на Николу Теслу и искричави сјај електрицитета, на његову мајку од које је научио срж духа научника и изумитеља; и на то што је у далекој Америци дисао на ћирилицу.

Мислим на наш народ који се на српском поздравља и здрави, воли, љуби и пева. Али и плаче, плаши се и снева.

Мислим на наше људе у дијаспори који српски чувају као мало воде на длану, а над њима се надвијају таласи и океани туђине.

Мислим на прве речи које сам изговорила, на прве стихове које сам чула, на језик који једини могу сасвим својим назвати. Који осећам као било у себи, као наслеђе, генерације предака и давна времена али и будућност и блиставе, сјајне ствари које тек треба да се десе. И као нераскидиву нит која нас све вечно повезује преко језика.

И знам да и он мене осећа, и свакога од нас. Носи ме, верује ми. И ја њему.

ШИФРА: СРПСКИ ЈЕЗИК